

ÎN C H E I E R E

09 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Nicolae Craiu, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul întreprinderii mixte „Moldcell”, societate pe acțiuni, avocatul Natalia Covaliov împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2017,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de reprezentantul întreprinderii mixte „Moldcell” societate pe acțiuni, avocatul Natalia Covaliov împotriva lui Dub Anatolii cu privire la încasarea datoriei,

c o n s t a t ă :

La 08 aprilie 2016 reprezentantul întreprinderii mixte „Moldcell” societate pe acțiuni (în continuare – ÎM „Moldcell” SA), avocatul Natalia Covaliov a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Dub Anatolii cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a menționat că, ÎM „Moldcell” SA în calitate de operator, și Dub Anatolii, în calitate de abonat, au încheiat contractul de abonament și acordul suplimentar, potrivit căruia operatorul se obligă să ofere abonatului posibilitatea de a beneficia de opțiunea promoțională de procurare a unui telefon mobil la preț special, cu condiția achitării din partea abonatului a abonamentului lunar pe o perioadă obligatorie de 18 luni.

Sușține că Dub Anatolii a încetat să achite abonamentul lunar, din care considerent a cauzat un prejudiciu ÎM „Moldcell” SA, care constă din datorie acumulată și compensație, în sumă totală de 3185,52 de lei, fiindu-i calculată și o penalitate de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere pentru 100 de zile în sumă de 1592,76 de lei.

Menționează că, Dub Anatolii nu a achitat nici o sumă, iar încasarea datoriei în mărime de 4778,28 de lei este imposibilă pe cale amiabilă.

Solicită încasarea de la Dub Anatolii a datoriei în sumă de 4778,28 de lei, a taxei de stat în mărime de 270 de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1000 de lei.

Prin hotărârea Judecătorei Edineț, sediul Ocnița din 16 martie 2017 s-a admis parțial acțiunea înaintată de ÎM „Moldcell” SA împotriva lui Dub Anatolii cu privire la încasarea datoriei. S-a încasat de la Dub Anatolii în beneficiul ÎM „Moldcell” SA datoria în sumă de 4778,28 de lei și cheltuielile judiciare de plată a taxei de stat în sumă de 270 de lei. În rest, acțiunea s-a respins ca nefondată.

Prima instanță a reținut că obligațiunea de plată nu a fost respectată de Dub Anatolii, ultimul înregistrând o datorie la compensarea echipamentului de 3185,52 de lei, iar penalitate în sumă de 1592,76 de lei.

La fel, instanța a considerat că aportul avocatului la soluționarea cauzei, timpul și munca depusă, care nu a participat la nici o ședință de judecată, nu a fost efectuat în volum substanțial, iar cheltuielile de judecată suportate de avocat pentru asistența juridică nu sunt necesare și reale.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2017 s-a respins apelul declarat de ÎM „Moldcell” SA și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La 23 august 2017, reprezentantul ÎM „Moldcell” SA, avocatul Natalia Covaliov a expediat prin intermediul oficiului poștal cererea de recurs (înregistrată în Curtea Supremă de Justiție la 29 august 2017) împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și modificarea hotărârii primei instanțe cu încasarea de la intimat a cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 1000 de lei.

În motivarea recursului a menționat că în baza procurii din 30.06.2016, ÎM „Moldcell” SA a împuternicit SRL „Incaso” să o reprezinte în instanțele de judecată, cu dreptul de a desemna avocați și de a semna la necesitate, semnătura ultimei fiind opozabilă ÎM „Moldcell” SA.

Consideră că taxa de stat și serviciile juridice achitate de către SRL „Incaso” urmează a fi considerate drept cheltuieli de judecată percepute de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei.

Susține că lucrul avocatului nu constă doar în prezența fizică în fața instanței de judecată, dar activitatea lui pe o cauză este mult mai complexă și cuprinde mai multe activități atât în faza de pregătire a acțiunii spre înaintare în judecată cât și urmărirea mersului procesului și după caz, realizarea căilor de atac sau depunerea titlului executoriu spre executare, motive pentru care consideră că taxa achitată pentru serviciile juridice în speță, sunt reale, necesare și rezonabile.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil pentru următoarele.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;

- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul reține că din materialele cauzei nu se poate desprinde momentul comunicării deciziei Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2017 (f.d.58-60), însă aceasta a fost expediată părților prin scrisoare de însoțire cu nr. de ieșire 13919 din 27 iunie 2017 (f.d.61), iar recursul a fost predat oficiului poștal la 23 august 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicat pe plic (f.d.67). În aceste circumstanțe, instanța de recurs apreciază faptul că demararea căii de atac a fost exercitată în termen.

Alegațiile invocate în recurs precum că, serviciile juridice achitate de către SRL „Incaso” urmează a fi considerate drept cheltuieli de judecată percepute de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei, nu pot fi reținute, deoarece dispozițiile art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă, expres prevede că, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut

procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Astfel, în baza ordinului de plata nr. 2621 din 19 august 2016 (f.d.2), cheltuielile pentru asistența juridică nu au fost efectuate de reclamantul în cauză – ÎM „Moldcell” SA, respectiv nu poate pretinde la compensarea acestora în cazul în care nu a suportat efectiv cheltuielile pentru asistență juridică.

Instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs poartă un caracter declarativ și nejustificat și nu constituie temei de declarare a recursului, iar forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii ar putea fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel, însă asemenea temei nu se regăsește în art. 432 din Codul de procedură civilă aplicabil recursului.

Mai mult, aprecierea probelor efectuate de reprezentantul recurentului au fost deja obiectul examinării minuțioase și aprecierii juste de către instanțele inferioare prin prisma art. 130 și 139 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art. 118 din aceeași lege, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Completul de admisibilitate concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, deoarece recursul devolvează exclusiv circumstanțe de drept ale pricinii, iar reprezentantul recurentului nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul al un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol, instanța de recurs reține că recursul declarat de reprezentantul ÎM „Moldcell” SA, avocatul Natalia Covaliov nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că reprezentantul ÎM „Moldcell” SA, avocatul Natalia Covaliov a depus cererea de recurs, după ce a avut posibilitate de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr. 21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, se prezumă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și

raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr. 58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67).

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul, că argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție în mod unanim ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul ÎM „Moldcell” SA, avocatul Natalia Covaliov, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul întreprinderii mixte „Moldcell”, societate pe acțiuni, avocatul Natalia Covaliov, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nicolae Craiu

Ion Druță